

מ"ת 27559/03/16 - תביעות צפת נגד מיכאל עזרא

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 27559-03-16 תביעות צפת נ' עזרא(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	תביעות צפת
נגד	
המשיב	מיכאל עזרא (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שעניינו אירוע שהתרחש ביום 8/3/16 בקריית שמונה, ובגינו מיוחסות לו עבירות שביצע לכאורה נגד שוטרים ועובדי ציבור, לרבות תקיפתם, הפרעה, העלבה ואיומים כלפיהם, כפי שיפורט, והכל תוך התנהגות פרועה במקום ציבורי.

על פי כתב האישום, המשיב מתגורר בקריית שמונה, יחד עם חמשת ילדיו, שהבוגרת בהם היא קטינה כבת 14, ואחרים צעירים יותר.

לפי כתב האישום - אירועי יום האירוע החלו בכך שארבעה מילדי המשיב ברחו באותו יום מבית הספר בקפיצה מעל הגדר. האירוע גרר טיפול של רשויות הרווחה, שהגיעו לביתו של המשיב, מלווים בניידת משטרתית וזאת לנוכח אינדיקציה שהייתה לצוות הרווחה, על כך שהמשיב עלול להתנגד לביקור הבית. המשיב אכן קילל והתנגד תחילה לבוא הצוות, אך בהמשך ניאות והגיע לפגישה במשרדי הרווחה בקריית שמונה יחד עם הילדים.

המפגש במשרד הרווחה התדרדר עד מהרה, בכך שבסמוך לשעה 13.50, החל המשיב לצעוק ולקלל את העובדים הסוציאליים ולהשתולל בקומה הראשונה של המבנה, בעוד ילדיו משתוללים באותו הזמן בקומה השנייה, רבים באלימות זה עם זה, שוברים עציצים ובוועטים בדלתות.

למקום הוזעקו שוטרים ושוטרת ממדור הנוער בתחנת קריית שמונה.

גם בהמשך, בקומה השנייה של המבנה, המשיב חבר לילדיו, סירב להירגע, קילל ואיים על ראש צוות באגף הרווחה בביטויים: **"אני אזיין אותך"** **"אני אפגוש אותך אחד אחד"** **"בן זונה"** **"אני אפוצץ אותך ו"אני אניע לבית שלך ואפגע באשתך"**.

המשיב אף צעק ואיים על השוטר שהגיע למקום בתנועות ידיים ובביטויים: **"אף אחד לא ייקח לי את הילדים"** **"מי אתה חושב שאתה שוטר הומו"** **"אמרתי לכם בלי שוטרים"** ועוד.

בשלב מסוים קיבל המשיב דיווח מאחד מילדיו לפיו יתר הילדים נעולים בחדר מחדרי הרווחה וכי לא נותנים להם לצאת.

השוטר הגיע לקומה השנייה, קיבל דיווח מהעובדים, פגש באחד החדרים את אחת מעובדות משרד הרווחה, ושניים מילדי המשיב. אחת הילדות הסתתרה מתחת לשולחן, והעובדת אמרה לשוטר, כי הם מסתתרים מפחדם מהמשיב.

בהמשך פגש השוטר במשיב כשהוא עצבני, צועק ובוועט בדלת. השוטר ניסה להרגיע את המשיב, אך הוא בתגובה **דחף** את השוטר, ואף **הניף אגרוף לעברו, אך הוא התגונן וחסם את האגרוף**. המשיב גידף את השוטר וקילל אותו במילים **"אני שם עליך זין" ואני אזיין אותך"**.

בשלב זה החלו שלושה מילדיו של המשיב להכות את השוטר בכל גופו באגרופים ולקלל אותו. המשיב **עודד והמריץ את הילדים להמשיך ולתקוף את השוטר והעובדים**, בכך שאמר להם בין היתר: **"תרביצו לשוטר"** **"תבעטו בהם"**, והמשיך לאיים על השוטר ועל ראש צוות אגף הרווחה.

אחד הילדים נתן לשוטר מכת אגרוף בפנים, ואילו ילד אחר השליך בקבוק זכוכית לכיוון השוטר והשוטרת וניפץ אותו על הרצפה.

הילדים אף תקפו את השוטרת, שיצאה מאותו חדר שם התחבאה ילדה אחרת של המשיב, בעטו בבטנה, ובמותנה.

בהמשך פנה המשיב עם ילדיו לעזוב את הבניין, ואולם אז נתן השוטר הוראה לעובדת סוציאלית של מחלקת הרווחה לנעול את דלת היציאה על מנת למנוע את יציאתם של המשיב וילדיו. בשלב זה **תקף אחד מילדיו של המשיב, ילד בן עשר, את העובדת הסוציאלית, באגרוף לרקה, וגרם לה חבלה סחרחורת וכאבים.**

בהמשך, כשהמשיב עמד ליד ילדיו, **אחז המשיב באיבר מינו בעד מכנסיו, ואמר לשוטר: "בוא תמצוץ לי יא שוטר זבל" ולילדיו אמר: "תגידו שהשוטר הרביץ לכם, שוטר הומו"**.

בהמשך בעת ההודעה על מעצרו, איים המשיב על השוטר: "אני עוד אסגור אתך את החשבון ואגיע אליך ואחסל אותך אשלח לך אנשים", וכן איים גם על ראש הצוות: "אני אסגור את החשבון ואגיע לבית שלך ואפגע באשתך".

2. ביום 16/3/16 הסכים בא כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה וכן אישר כי מתקיימת עילת מעצר. הסנגור ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר לביתו בקרית שמונה, או לכתובת אחרת במרכז הארץ. נטען מטעם המשיב כי מדובר באירוע יחידי, שהתדרדר מתוך סיטואציה קיצונית, במהלכה המשיב האמין שילדיו נתונים במצוקה, ואיבד עשתונות.

ב"כ המשיב טען בהרחבה לגבי חולניותו. נטען שהוא חולה בשחמת הכבד ומטופל בטיפול רפואי רדיקלי ויקר וכן כי הוא חולה סרטן במספר מקומות בגופו.

באותו מועד הוחלט כי טרם תינתן החלטה בבקשה, יתקבל תסקיר מטעם שרות המבחן.

תסקירי שרות המבחן

3. תסקיר ראשון מיום 9/5/16 סקר את נסיבות חייו של המשיב, בן 60, נשוי בשנית ואב לשמונה ילדים. המשיב איננו עובד, לא שירת בצבא ולא למד מעולם, ומתקיים מקצבת נכות.

בעברו של המשיב, שנים שהיה חסר בית וסבל מרעב והזנחה, הוריו ואחיו נפטרו.

המשיב דיווח על התמכרות לסמים מהעבר הרחוק, ממנה לטענתו נגמל.

המשיב נשוי בשנית לאשתו, בת 33, והשניים מגדלים חמישה ילדים משותפים בתנאים כלכליים קשים. כל הילדים אובחנו כלוקים בהפרעות קשב וריכוז, ואחד הילדים, בן שמונה, אובחן כסובל מהפרעה התנהגותית ומטופל פסיכיאטרית.

המשיב טען כי הוא מהווה את הדמות הסמכותית בבית, וכי לאשתו מאפייני אישיות רכים יותר.

המשיב שיתף בדאגתו לעצמו בשל מחלתו, והן לקשיי ההתמודדות של אשתו לבדה עם הילדים.

לגבי העבירה, המשיב מסר שהגיע למשרד הרווחה לאחר שנודע לו שילדיו היו נתונים לאלימות מצד השוטרים שליוו אותו. הוא לא ידע להסביר את נסיבות התנהלותו באירוע.

שרות המבחן התרשם מחוסר אמינות בדבריו.

אשתו של המשיב תיארה אותו בשיחה טלפונית כאדם חולה שנפל קורבן לעלילה משטרתית, גוננה עליו, והביעה את רצונה כי ישוחרר לביתם בפיקוחה.

המשיב שלל שתית אלכוהול, וטען כי ביום האירוע שתה באופן חריג, מתוך השפעת מצבו הנפשי הקשה.

נאמר כי המשיב עייף מניהול חיים חסרי יציבות, מדוכדך וחי בתחושת ייאוש.

שרות המבחן העריך כי לא נשקפת מצד המשיב רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה כלפי סביבתו, ואולם חלופת המעצר שהוצעה, בביתו בהשגחת אשתו נמצאה בלתי מתאימה. נקבע שחלופה ראוי שתכלול מערך פיקוח אנושי נוקשה וסמכותי, ואילו לגבי אשת המשיב, נקבע שקיים ספק לגבי מידת יכולתה לפעול בסמכויות כמפקחת יחידה.

4. ביום 10/5/16 הוריתי על קבלת תסקיר משלים שיתייחס לאפשרות מעצר באיזוק אלקטרוני. בנוסף הוזמנה חוו"ד מטעם מנהלת האיזוק האלקטרוני.

5. מנהלת האיזוק האלקטרוני מצאה את בית המשיב ישים לפיקוח.

6. בתסקיר המשלים הובעה התייחסות שרות המבחן לפיה ראוי יהיה לשקול מאסר באיזוק אלקטרוני בבית המשיב בקריית שמונה, אם יתווסף משמורן נוסף, אשר ימצא מתאים על ידי בית המשפט.

ההמלצה נומקה בעיקר במצבו הגופני הרעוע של המשיב.

צוין במפורש כי מעצר באיזוק בא בחשבון רק עם פיקוח אנושי נלווה.

צוין שאשת המשיב הודיעה כי נמצאה משמורנית נוספת, קרובת משפחתה, אשר התנדבה להשתתף בהשגחה על המשיב.

המשמורנית המוצעת לא הגיעה לפגישה בשרות המבחן.

7. ביום 24/5/16 התייצבו שתי המשמורניות המוצעות, אשתו של המשיב, גב' לירז אורון, וכן השכנה גב' יפית שושן.

המשמורניות המוצעות נחקרו בהשלכה מהתאמתן לשמש משמורניות למשיב בביתו, בנוסף לאיזוק האלקטרוני. ב"כ המשיב ביקש להעבירו למעצר באיזוק אלקטרוני בביתו, ואילו המבקשת התנגדה לכך.

דין והכרעה

8. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה, מול נסיבותיו של המשיב, המלצות התסקירים, והרושם שהותירו המשמורניות, הגעתי בסופו של דבר למסקנה כי לא ניתן להסתפק בעניינו של המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני בביתו שבקרית שמונה.

9. המשיב ביצע לכאורה עבירות חמורות ביותר כלפי שוטרים ועובדי רווחה בעת שאלה ביצעו תפקידם על פי דין. התנהגותו המתוארת בכתב האישום מהווה פרץ אלימות חסר שליטה של המשיב באירוע ממושך הולך ומסלים. שיאו של האירוע הוא בשיסוי ילדים קטנים, הבכור בהם בן 14 בלבד, לעבר שוטר, שוטרת ועובדת סוציאלית, בכך שהמשיב עודד אותם ושידל אותם להכות את המתלוננים. הילדים נשמעו לאביהם, שצעק "תרביצו" ו "תבעטו" והכו באגרופים את השוטר ואת שתי הנשים, השוטרת והעובדת הסוציאלית, עד שהאחרונה נחבלה ממש וחשה ברע. כל זאת עשה המשיב לכאורה ליד ילדיו, הנשמעים לו. המשיב גידף בביטויים גסים מאין כמותם את אנשי מחלקת הרווחה ואת השוטרים, וזאת כשהוא אוחז בהפגנתיות באיבר מינו, למטרות העלבה ובזוי, ליד הילדים ממש.

גם האיומים המפורשים כי יסגור עם המתלוננים חשבון, יחסל את השוטר ויפגע באשתו של העובד הסוציאלי, וכן תקיפת השוטר בדחיפה ובהנפת אגרופ, מעידים על מסוכנות.

10. גם אם אקבל את טענת ההגנה כי מדובר באירוע חריג, שאינו מאפיין את המשיב, לא ניתן להתעלם מכך שהאירוע החל בטיפול לגיטימי של גורמי הרווחה במקרה של בריחת ילדי המשיב מבית הספר, והתדרדר לשפל של אלימות וסיכון בשל התנגדותו העקבית של המשיב לשתף פעולה.

11. נסיבותיו של האירוע האמור הנם כאלה שעלולות לחזור על עצמן. על פי הצעתו, מבקש המשיב לחזור לביתו, לאשתו, לילדיו, ולהתמודדות המתמשכת עם קשיים שונים, שעמדה ברקע האירוע החמור והעבירות שבוצעו לכאורה. אין לפיכך כל ערובה שאירועים דומים לא יקרו אף בעתיד, שכן גם בעתיד תהיה המשפחה, המתפרנסת מקצבאות סעד בלבד, ומתמודדת עם קשיים רבים, נתונה למעקב רשויות הרווחה. יש לפיכך מסוכנות קונקרטית כלפי אנשי טיפול או אנשי משטרה, שעלולים לבוא במגע עם המשיב ומשפחתו, והסיכוי שיתרחש מפגש עם גורמים מסוג זה, ופגיעה דומה בהם, הנו מוחשי ואמיתי. ישנה חובה להגן על עובדי רווחה ועל שוטרים בתפקידם הרגיש.

12. אין לי אלא להטיל ספק בהערכתו של שרות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מצדו של המשיב היא נמוכה בלבד. יצוין כי במהלך הדיונים בבית המשפט, מתוך תא המעצר, המשיב התנהג בנימה נעימה, ללא התפרצויות, והותיר רושם כי איננו מסוכן, ואולם נראה שכתב האישום החריג מעלה סימני שאלה מדאיגים לגבי התנהגותו במצבים בהם משברים משפחתיים דורשים את התמודדותו. גם עניין צריכת האלכוהול, המרחף ברקע, מציב תמרור אזהרה.

שרות המבחן התייחס גם לרושם הבלתי כנה שהותיר המשיב.

13. התנהגותו של המשיב ביחס לילדיו, באירוע שבכתב האישום, מעמידה בספק גדול את אמירתו לשרות המבחן כי הוא רואה עצמו כדמות החינוכית המרכזית בבית, בטיפול בילדיו על צרכיהם המיוחדים. התנהגותו הבוטה והאלימה מעלה סימני שאלה מהדהדים לגבי המסוכנות שתשקף מהחזרתו לביתו. נראה שהפתרון המוצע, לחזור למסגרת המשפחתית, לאותו "סיר לחץ" ממנו יצא הקיטור בפרץ אלימות, לא רק שלא יגן על הציבור מפני המשיב, אלא אף לא יטיב בשלב זה, עם משפחתו.

14. עברו הפלילי של המשיב איננו מכביד ביותר, ואולם עומדים לחובתו **שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בגין עבירת איומים**, האחד בן חמישה חודשים והאחר משכו שבעה חודשים. ההתנהגות פורצת הגבולות במקרה זה נעברה לכאורה על אף המאסרים המותנים, ולכך השלכה על מסוכנותו של המשיב. בנוסף, בעברו של המשיב גם הרשעות בעבירות מסוג מרמה ואף הפרת הוראה חוקית.

15. המשיב לא הציג כל חלופת מעצר בהרחקה מקרית שמונה, ולא סיפק, עד לדיון אתמול, 24/5/16, כל משמורן זולת אשתו. מצאתי צדק בטיעוני הסנגור, עו"ד רשיד הייב, שטען כי הרחקה למקום אחר זולת קריית שמונה עלולה שלא להוות פתרון למסוכנותו של המשיב, שכן גורמי רווחה וכוחות משטרה ישנם בכל מקום, כמו בקרית שמונה. הסנגור טען טענה זו על מנת לשכנע שאין טעם לעמוד על הרחקה, ואולם אני רואה בדברים משמעות לעניין מסוכנות כללית שאינה תלויה במקום דווקא, אלה כזו הנובעת מנסיבות אישיות ונתוני המשיב. אכן, העברת התא המשפחתי כולו אל מחוץ לקריית שמונה, ללא מפקח סמכותי והתערבות טיפולית, עלולה שלא להגן על הציבור מפני המשיב. אילו הוצעה הרחקה מחוץ לתא המשפחתי, בהשגחה ומחוץ לעיר, הרי שהיא הייתה עשויה להלום, ואולם הצעה כזו לא הוצעה.

16. כאמור, החלטתי לבחון אפשרות לאיזוק אלקטרוני בבית המשיב, וזאת בעיקר מתוך ניסיון לגלות התחשבות במצבו הרפואי המורכב. המשיב סובל ממחלת כבד כרונית, ואולם יצוין כי טענתו כי הנו גם חולה סרטן לא הובררה באישורים חד משמעיים. הבהרתי, וכך גם צוין במפורש על ידי שרות המבחן, כי **איזוק אלקטרוני יתאים רק בצירוף לפיקוח אנושי הולם**. המסוכנות הנובעת מהמשיב לא תלויה דווקא בריחוק מיוחד מהבית, ופרץ אלימות דומה עלול להתרחש כלפי מורים, גורמי רווחה ושוטרים שעלולים להגיע לקרבתו של המשיב או לביתו, לביקור בית נוסף, כמו זה שהחל את אירועי כתב האישום. מסיבה זו, התאמה של משמורן ראוי היוותה לדידי תנאי מרכזי באישורו של איזוק אלקטרוני ובהעברה מהמעצר חזרה הביתה.

17. המשמורניות שהוצעו, אשת המשיב והשכנה גב' יפית שושן, הותירו יחד וכל אחת לחוד רושם בלתי מתאים.

בהמשך להתרשמותו של שרות המבחן, הרי שגם עלי הותרה אשת המשיב רושם, לפיו היא מגוננת באופן מוחלט על בעלה. אשת המשיב עומתה עם הטענה כי בעבר הלא רחוק התלוננה נגד המשיב בגין אלימות כלפיה, ואמרה כי היא שיקרה במשטרה, וכי לא היו דברים מעולם. נותר רושם לגבי היעדר כנות מתוך דברים אלה, וכן מתוך הצהרתה כי היא והמשיב התגרשו פיקטיבית כדי לקבל זכאות לדירה. התרשמתי כי לא ניתן לסמוך על אשת המשיב, כי אין לה כל מרות על בעלה המשיב, וכי ספק גדול אם תדווח או תפקח עליו, על

אחת כמה וכמה לא תהווה לגביו גורם מאזן וממתן בעתיד, כלפי הבית פנימה או כלפי גורמי חוץ.

18. השכנה גב' יפית שושן הגיעה לבית המשפט, לאחר שנמנעה מלהגיע לשרות המבחן. יצוין ששמתי לבי לכך שבפני קצין המבחן אשת המשיב ציינה **שקרובת משפחה** אמורה להתנדב לתפקיד, ובסופו של דבר הגיעה שכנה שאיננה קרובת משפחה כלל. מדובר באישה העובדת שישה ימים בשבוע, שמונה שעות ביום, ומטפלת במשפחה עם פעוטות בשעות היום האחרות. ההצעה לא כללה השגחה קונקרטית מצד גב' שושן בכל שעה משעות היום, ולמעשה נראה שהשכנה תהיה זמינה רק בסיטואציות בהן האישה תרצה לצאת מהבית לענייניה. התרשמתי מחוסר רצינות של גב' שושן לגבי נטל התפקיד, ולא מצאתיה סמכותית או מרסנת כנדרש.

לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי מעצר באיזוק אלקטרוני לא יענה על מטרות המעצר.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, במעמד הצדדים.